

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi F.C. i B.C.

o wznowienie postępowania w sprawie z wniosku F.C. i B.C.

przy uczestnictwie E.O. i T.O.

o rozgraniczenie, zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego
w R. z dnia 2 lipca 2004 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 czerwca 2009 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 14 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił skargę wnioskodawców F.C. i B.C. o wznowienie postępowania w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości w zakresie, w jakim postępowanie to zostało zakończone prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z dnia 2 lipca 2004 r. oddalającym apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 4 lutego 2004 r.

Wnioskodawcy, powołując się na opinię uprawnionego geodety inż. Z. z dnia 28 listopada 2008 r., z której to opinii wynikać miałyby, że sporne rozgraniczenie oparto na nieistniejących podstawach, wnieśli o uchylenie zaskarżonych orzeczeń obu instancji sądowych i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Jako podstawę wznowienia wskazali art. 403 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy, powołując się na wypowiedzi judykatury, podniósł, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., a niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy stwierdził, że powołany w skardze jako podstawa wznowienia dowód z opinii geodety nie może stanowić ustawowej podstawy wznowienia o jakiej mowa w art. 403 § 2 k.p.c. skoro istniała obiektywna możliwość powołania przez wnioskodawców takiego dowodu już w postępowaniu, które zostało prawomocnie zakończone.

W zażaleniu wnioskodawcy wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w R. oraz zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawców kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Wbrew podnoszonym zarzutom, dla uznania dopuszczalności skargi nie wystarcza wskazanie jako podstawy wznowienia

późniejszego wykrycia okoliczności lub środków dowodowych, należy ponadto wykazać, że są to okoliczności lub środki dowodowe istniejące przed wydaniem prawomocnego wyroku. Waler nowości, o jakim mowa w art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy takich okoliczności faktycznych, które istniały już przed wydaniem wyroku, a o których strona nie wiedziała, albo nawet wiedziała, ale nie mogła powołać mającego je wykazać środka dowodowego nie dlatego, że wówczas nie istniał, lecz dlatego, że jego istnienie wykryła później. Zarówno podnoszona obecnie okoliczność faktyczna jak i środek dowodowy musiały istnieć jeszcze przed wydaniem zaskarżonego skargą o wznowienie wyroku, bowiem tylko wtedy mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Skarżący wskazywała jako wykryty później środek dowodowy opinię uprawnionego geodety, z której wynika, że orzeczenie zaskarżone skargą wydane zostało na podstawie błędnych przesłanek, a dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe. Wyjaśniano wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. (por. m.in. uchwałę z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNC 1969, nr 12, poz. 208, postanowienie z dnia 16 maja 2008 r., III CZ 20/08, niepubl.). Sformułowanie zatem podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisowi art. 403 § 2 k.p.c. nie oznacza jeszcze oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli z jej uzasadnienia wynika, że przytoczona podstawa nie występuje (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.). Przekonanie skarżących, że powołując się na powstały po wydaniu prawomocnego orzeczenia środek dowodowy można zwalczać dokonane ustalenia faktyczne i polemizować z wyrażoną w tym orzeczeniu oceną prawną nie zostało poparte jakimkolwiek wywodem jurejycznym i świadczy raczej o niezrozumieniu instytucji wznowienia postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.